

Пѣчиво с. с. жаркое (пирогъ?) (серб. пѣчиво *der Braten*): Веѣ-кой носи поклонѣ: въ една тепсиѣ пѣчиво или рыбникъ и по еданѣ мѣдникъ вино. Ч. 24.

Пѣчкавъ се и. д. (серб. пѣцкати, колотѣ) спорю? Одинъ чело-вѣкъ, желая испытать дружбу находившагося съ нимъ въ спорѣ бра-та, пришолъ къ нему и казалъ:—Довечера ми дойде дома еденъ лошъ чо'екъ, многу ми се то'ари; ясъ го удриѣ по гла'а, та го опраѣ; туку ти се молямъ, да до'ишъ да го спастриме!—Скарацийотъ и не-милиотъ братъ, нито се повратилъ да кажитъ баре на домашните си, а со бързина му реколъ брато'е си: бьргу, търчай да хойме по бьргу, и търнале... Дошле дома... дойденийотъ на поможчѣ братъ реколъ: „Къде ie? камо го чо'екотъ, да го спастриме по-бьргу?“—„Хайде да влезиме. . да седнѣме, да исчѣниме“...—„Не, не... да го спастриме пър-во, та после седнѣме и исчѣниме!“... Така се пѣчкале двата брата неколку пѣти; най-после кандисале да седнеетъ да се напиетъ по една ракия. III. III. 98—99.

Печурка с. ж. родъ грибовъ (шампаньонъ?) см. Пичурка Влайк. Да ми растѣтъ печурки, Да ми меситъ печурници. М. 274. Една цър-ква, со единъ подпоръ (печурка). М. р. 531. (лат.).

Пѣшакъ с. м. пѣшій: Пѣшакъ пѣтникъ. Л. Д. 1873 р. 239. На сѣкы корабъ по четиристѣ пѣшака (на каждомъ насадъ по 40 пѣ-тихъ воиновъ). Р. 67. Запѣдъ зевашъ бего брза коня?—Зевамъ, зевамъ, ергени левене! Пѣшакъ да не хода. В. 90. „Юй сватови кямови! За-водейте невеста. Пѣшакъ нека ходи, Дома да та донесеме“. В. 127. Най-добро подиръ кѣпане-то е расходка-та пешакъ. Л. Д. 1876 р. 112. **Пѣши** пр. пѣхотный: Прѣвѣй на негово Височѣство Софійски пѣши полкъ. Влайк.=пѣшячкый: 4 пѣшкове пешащи...пѣшячкый полкъ. Л. Д. 1870 р. 60. **Пѣшъ Пѣши Пѣша Пѣшкѣмъ Пѣшомъ** нар. пѣше-комъ: За двама трима души толко хора наизлезли, кой на конъ, кой пешъ. Зк. 95. Римляне-тѣ имали публичны игри, като тръчанье пеша, на конѣ и въ колѣсници. Л. 89. Нѣкои младоженци са вращатъ отъ църквѣ на кола съ гайды, а нѣкои пѣши съ пѣиѣ. Ч. 87. Авъ тръгвамъ пеш-комъ изъ гората. Х. I, 137. Нѣ та, кѣту ѣ домързяло да върви по-диръ пѣшкѣмъ, въсѣднѣла отъ горѣ (на дръва). Пк. 138. И слѣдъ него пѣшомъ са закрачи. Об. 111. = **Пѣшянскы**: Тя (бугарка робыня) пѣшянскы припка, А тѣ съ коне припкатъ Па не могатъ да ѣ стиг-нать—. Ч. 286—287.

Пешинъ* (*pechin, comm. pechin adj. et adv p. Antérieur, ancien, anticipé, d'avance*) нар. напередъ: А бе че пешинъ! за кого да печелишъ! Л. Д. 1876 р. 60. Дружина кажатъ Богдану: „Ако си Босулъ прибе-